

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
พ.ศ. ๒๕๖๕**

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับกฎกระทรวง มาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกาศ คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ และประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง มาตรฐานหลักสูตรควบปริญญาตรีและปริญญาโท หรือหลักสูตรควบระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป และให้ใช้บังคับกับนักศึกษาที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๙ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ มติ หรือคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

“คณะ” หมายความว่า หน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยที่มีการประกาศแบ่งส่วนราชการเป็นคณะ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ซึ่งได้ประกาศแบ่งส่วนราชการโดยกฎกระทรวง และให้หมายความรวมถึงส่วนงานภายในที่จัดตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ที่จัดการเรียนการสอนด้วย

“คณะบดี” หมายความว่า หัวหน้าหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยที่มีการประกาศแบ่งส่วนราชการเป็นคณะ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ซึ่งได้ประกาศแบ่งส่วนราชการโดยกฎกระทรวง และให้หมายความรวมถึงหัวหน้าส่วนงานภายในที่จัดตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ที่จัดการเรียนการสอนด้วย

“คณะกรรมการประจำคณะ” หมายความว่า คณะกรรมการประจำส่วนราชการภายในของมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ที่มีการประกาศแบ่งส่วนราชการเป็นคณะ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ซึ่งได้ประกาศแบ่งส่วนราชการโดยกฎกระทรวง และให้หมายความรวมถึงส่วนงานภายในที่จัดตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ที่จัดการเรียนการสอนด้วย

“คณะกรรมการบริหารหลักสูตร” หมายความว่า อาจารย์ประจำหลักสูตรและหรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ที่มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์แต่งตั้งให้ทำหน้าที่บริหารหลักสูตรในสาขาวิชาระดับบัณฑิตศึกษา

“มาตรฐานการอุดมศึกษา” หมายความว่า ข้อกำหนดขั้นต่ำเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ และเกณฑ์อื่นในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ข้อกำหนดขั้นต่ำของหลักสูตรการศึกษา และข้อกำหนดขั้นต่ำของเกณฑ์ในการขอตำแหน่งทางวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานอื่น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ ติดตามและประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

“มาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา” หมายความว่า ข้อกำหนดขั้นต่ำของหลักสูตรการศึกษา คุณลักษณะ คุณภาพ และเกณฑ์อื่นเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลและการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

“มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา” หมายความว่า มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาตามกฎกระทรวงว่าด้วยมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

“ผลลัพธ์การเรียนรู้” หมายความว่า ผลที่เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่ได้จาก การศึกษา ฝึกอบรบ หรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจากการฝึกปฏิบัติ หรือการเรียนรู้จริงในที่ทำงาน ระหว่างการศึกษา

“หลักสูตรการศึกษา” หมายความว่า หลักสูตรระดับปริญญาตามที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนดซึ่งสภามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ได้ให้ความเห็นชอบหรืออนุมัติ

“หลักสูตรควบปริญญาตรีและปริญญาโท” หมายความว่า หลักสูตรปริญญาตรีและหลักสูตรปริญญาโทที่ให้ผู้เรียนในหลักสูตรปริญญาตรีศึกษาควบคู่กับหลักสูตรปริญญาโทในช่วงเวลาต่อเนื่องกันโดยอาจเป็นสาขาวิชาเดียวกันหรือต่างสาขาวิชาก็ได้ภายในมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ทั้งนี้ ผู้สำเร็จการศึกษาตามข้อกำหนดของหลักสูตรจะได้รับปริญญาทั้งสองระดับ

“หลักสูตรควบปริญญาโทและปริญญาเอก” หมายความว่า หลักสูตรปริญญาโทและหลักสูตรปริญญาเอกที่ให้ผู้เรียนในหลักสูตรปริญญาโทศึกษาควบคู่กับหลักสูตรปริญญาเอกในช่วงเวลาเดียวกันหรือในช่วงเวลาต่อเนื่องกันโดยอาจเป็นสาขาวิชาเดียวกันหรือต่างสาขาวิชาก็ได้ภายในมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ทั้งนี้ ผู้สำเร็จการศึกษาตามข้อกำหนดของหลักสูตรจะได้รับปริญญาทั้งสองระดับ

“ระบบทวิภาค” หมายความว่า ระบบการจัดการศึกษาในหนึ่งปีการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น สองภาคการศึกษาปกติ และหนึ่งภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบห้าสัปดาห์

“อาจารย์ประจำ” หมายความว่า บุคคลที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ และตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่าในสถาบันอุดมศึกษาตามที่สภามหาวิทยาลัย กำหนด หรือ บุคคลในองค์กรภายนอกที่มีการตกลงร่วมผลิต ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์และมีความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

สำหรับอาจารย์ประจำที่มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์รับเข้ามาใหม่ต้องมีคะแนนทดสอบความสามารถ ภาษาอังกฤษได้ตามเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์กำหนด

“อาจารย์ประจำหลักสูตร” หมายความว่า อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชา ของหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์เห็นชอบหรืออนุมัติ มีหน้าที่สอนและค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชาดังกล่าว ทั้งนี้ สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหลายหลักสูตรได้ในเวลาเดียวกัน

“คุณวุฒิที่สัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร” หมายความว่า คุณวุฒิที่กำหนดไว้ในมาตรฐาน สาขาวิชา หากสาขาวิชาโดยังไม่มีประกาศมาตรฐานสาขาวิชา หรือประกาศมาตรฐานสาขาวิชา ไม่ได้กำหนดเรื่องนี้ไว้ ให้หมายถึงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับวิชาการหรือวิชาชีพของหลักสูตร หรือคุณวุฒิอื่น แต่มีประสบการณ์ตรงที่ เกี่ยวข้องกับหลักสูตรเป็นที่ประจักษ์ที่จะส่งเสริมให้การเรียนการสอนในหลักสูตร สาขาวิชานั้นบรรลุผลลัพธ์ การเรียนรู้ของนักศึกษาได้ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยการพิจารณาคุณวุฒิที่สัมพันธ์กันให้อยู่ในดุลยพินิจ ของสภามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

“อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร” หมายความว่า อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีภาระหน้าที่ในการ บริหาร และพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตาม ประเมินผล และการพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องอยู่ประจำหลักสูตรนั้น ตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา โดยจะเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า ๑ หลักสูตร ในเวลาเดียวกัน ไม่ได้ ยกเว้นหลักสูตรพหุวิทยาการหรือสหวิทยาการ ให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตรได้อีกหนึ่งหลักสูตร ในกรณีนี้ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสามารถซ้ำได้ไม่เกิน ๒ คน

สำหรับหลักสูตรระดับปริญญาโทและปริญญาเอกในสาขาวิชาเดียวกัน สามารถใช้อาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตรชุดเดียวกันได้

“อาจารย์พิเศษ” หมายความว่า ผู้สอนที่ไม่ใช่อาจารย์ประจำ

“นักวิจัยประจำ” หมายความว่า บุคคลที่ดำรงตำแหน่งนักวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอน หลักสูตรนั้น ที่มีหน้าที่ค้นคว้าวิจัยทางวิชาการ และปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา

“การตกลงร่วมผลิต” หมายความว่า การทำข้อตกลงร่วมมือกันอย่างเป็นทางการระหว่าง มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ กับองค์กรภายนอกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร โดยผ่านความเห็นชอบ ของสภามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ และองค์กรภายนอกนั้น ๆ

“องค์กรภายนอก” หมายความว่า สถาบันอุดมศึกษาในหรือต่างประเทศที่ได้รับการรับรอง จากหน่วยงานที่รับผิดชอบการศึกษาของประเทศนั้น หรือเป็นหน่วยราชการระดับกรมหรือเทียบเท่าหรือ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือบริษัทเอกชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เท่านั้น

/หากเป็นบริษัท...

หากเป็นบริษัทเอกชนที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้อยู่ในดุลยพินิจของสภามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ โดยต้องแสดงศักยภาพและความพร้อมในการร่วมผลิตบัณฑิตของบริษัทดังกล่าว และต้องให้ได้คุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

“ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก” หมายความว่า ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกและมีผลงานทางวิชาการตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาและได้รับการแต่งตั้งจากอธิการบดี โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำคณะ

“อาจารย์บัณฑิตศึกษา” หมายความว่า อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หรือบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาและแนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาและได้รับการแต่งตั้งจากอธิการบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำคณะ

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ทั้งที่ศึกษาเต็มเวลาและไม่เต็มเวลา และให้หมายความรวมถึงนักศึกษาตามโครงการแลกเปลี่ยนหรือโครงการความร่วมมือที่มาศึกษาที่มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ด้วย เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

“คณาจารย์” หมายความว่า เอกสารที่เป็นผลมาจากกระบวนการวิจัยอย่างเป็นระบบตามหลักสูตรปริญญาเอก เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้ใหม่และอาจนำไปใช้ประโยชน์เป็นระบบภายใต้การควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษาคณาจารย์

“วิทยานิพนธ์” หมายความว่า เอกสารที่เป็นผลมาจากกระบวนการวิจัยอย่างเป็นระบบตามหลักสูตรปริญญาโท ภายใต้การควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

“การค้นคว้าอิสระ” หมายความว่า เอกสารที่เป็นผลมาจากกระบวนการวิจัยอย่างเป็นระบบตามหลักสูตรปริญญาโท แผน ๒ ภายใต้การควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษา

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจตีความหรือวินิจฉัยปัญหาเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาขัดข้องเกี่ยวกับการดำเนินการตามข้อบังคับนี้ หรือข้อบังคับนี้มิได้กำหนดไว้ให้สภามหาวิทยาลัยวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัยให้เป็นที่สุด

หมวด ๑

การบริหารงานการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการประจำคณะ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ควบคุมคุณภาพการจัดการศึกษา การประกันคุณภาพของหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

(๒) อนุมัติผลการประเมินผลการศึกษาของนักศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา

(๓) พิจารณาหลักสูตรและรายวิชาระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๔) อนุมัติการสำเร็จการศึกษาของบัณฑิตแล้วนำเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อให้ความเห็นชอบการสำเร็จการศึกษาและเสนอสภามหาวิทยาลัย

/(๕) ปฏิบัติหน้าที่...

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่สภามหาวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยมอบหมาย

หมวด ๒

อาจารย์บัณฑิตศึกษา

ข้อ ๗ ให้อธิการบดีแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาสายวิชาการในสังกัดมหาวิทยาลัย เป็นอาจารย์ประจำบัณฑิตศึกษา และแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัย เป็นอาจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการประจำคณะ

อาจารย์บัณฑิตศึกษา มี ๒ ประเภท ดังนี้

(๑) อาจารย์ประจำ

(ก) คุณสมบัติของอาจารย์ประจำ

๑. มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย หรือ

๒. มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ รายการ ต้องเป็นผลงานวิจัย หรือ

๓. มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการ ภายหลังสำเร็จการศึกษาอย่างน้อย ๑ รายการ ภายใน ๒ ปี หรือ ๒ รายการ ภายใน ๔ ปี หรือ ๓ รายการภายใน ๕ ปี

(ข) หน้าที่ของอาจารย์ประจำ

๑. เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต หลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูง หลักสูตรปริญญาโท หรือหลักสูตรปริญญาเอก

๒. เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต หลักสูตรปริญญาโท หรือหลักสูตรปริญญาเอก

๓. เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง หลักสูตรปริญญาโท หรือหลักสูตรปริญญาเอก กรณีมีคุณสมบัติตามข้อ ๗ (๑) (ก) ๒. หรือข้อ ๗ (๑) (ก) ๓.

๔. สอนรายวิชาในหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต หลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูง หลักสูตรปริญญาโทหรือหลักสูตรปริญญาเอก

๕. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักหรือวิทยานิพนธ์ร่วม หรือที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระหลักหรือการค้นคว้าอิสระร่วมในหลักสูตรปริญญาโท หรืออาจารย์ที่ปรึกษาคณะนิพนธ์หลักหรือที่ปรึกษาคณะนิพนธ์ร่วมในหลักสูตรปริญญาเอก

๖. เป็นอาจารย์ผู้สอบการค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์ หรือดุษฎีนิพนธ์

๗. เป็นกรรมการสอบประมวลความรู้หรือสอบวัดคุณสมบัติ

/(๒) อาจารย์พิเศษ...

(๒) อาจารย์พิเศษ

(ก) คุณสมบัติของอาจารย์พิเศษ

๑. เป็นอาจารย์พิเศษที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า ที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอน และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาและเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการ ในรอบ ๕ ปี ย้อนหลัง หรือ

๒. เป็นอาจารย์พิเศษที่มีคุณวุฒิชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการ ในรอบ ๕ ปี ย้อนหลัง หรือ

๓. เป็นอาจารย์พิเศษที่มีคุณวุฒิชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ ปี หรือ

๔. เป็นอาจารย์พิเศษที่มีคุณวุฒิชั้นต่ำปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี หรือ

๕. เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง หรือ

๖. เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อดัชนีพนธ์ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง หรือ

๗. เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัยที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อดัชนีพนธ์ วิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยและแจ้งให้คณะกรรมการอุดมศึกษา รับทราบ หรือ

๘. เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย ที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการ ต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงมากเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อดัชนีพนธ์ วิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยและแจ้งให้คณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบ

๔. กรณีอาจารย์พิเศษที่ไม่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดข้างต้น ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีความรู้และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอน โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้อาจารย์พิเศษ ต้องมี อาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนานักศึกษา ตลอดระยะเวลาของ การจัดการเรียนการสอนรายวิชานั้น ๆ ด้วย

(ข) หน้าที่ของอาจารย์พิเศษ

๑. สอนรายวิชาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง หลักสูตรปริญญาโท หรือหลักสูตรปริญญาเอก กรณีมีคุณสมบัติตามข้อ ๗ (๒) (ก) ๑.

๒. สอนรายวิชาในหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต หรือหลักสูตรปริญญาโท กรณีมีคุณสมบัติตามข้อ ๗ (๒) (ก) ๒.

๓. สอนรายวิชาในหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง หรือหลักสูตรปริญญาโท กรณีมีคุณสมบัติตามข้อ ๗ (๒) (ก) ๓.

๔. สอนรายวิชาในหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต กรณีมีคุณสมบัติตามข้อ ๗ (๒) (ก) ๔.

๕. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระร่วม หรือวิทยานิพนธ์ร่วม กรณีมีคุณสมบัติตามข้อ ๗ (๒) (ก) ๕. ข้อ ๗ (๒) (ก) ๖. ข้อ ๗ (๒) (ก) ๗. หรือข้อ ๗ (๒) (ก) ๘.

๖. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์ร่วม กรณีมีคุณสมบัติตามข้อ ๗ (๒) (ก) ๖. หรือ ๗ (๒) (ก) ๘.

๗. เป็นอาจารย์สอบการค้นคว้าอิสระหรือวิทยานิพนธ์ กรณีมีคุณสมบัติข้อ ๗ (๒) (ก) ๕. ข้อ ๗ (๒) (ก) ๖. ข้อ ๗ (๒) (ก) ๗. หรือข้อ ๗ (๒) (ก) ๘.

๘. เป็นอาจารย์สอบดุษฎีนิพนธ์ กรณีมีคุณสมบัติข้อ ๗ (๒) (ก) ๖. หรือ ๗ (๒) (ก) ๘.

๙. เป็นกรรมการสอบประมวลความรู้ หรือเป็นกรรมการสอบวัดคุณสมบัติ กรณีมีคุณสมบัติตามข้อ ๗ (๒) (ก) ๕. หรือข้อ ๗ (๒) (ก) ๖.

ทั้งนี้ อาจารย์พิเศษที่ทำหน้าที่สอนตามข้อ ๗ (๒) (ข) ๑. ข้อ ๗ (๒) (ข) ๒. ข้อ ๗ (๒) (ข) ๓. และข้อ ๗ (๒) (ข) ๔. จะต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชาโดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

หมวด ๓

ระบบการจัดการศึกษา

ข้อ ๘ ระบบการจัดการศึกษา ใช้ระบบทวิภาค โดย ๑ ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษา ปกติ ๑ ภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ หรือเทียบเคียงได้ ไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ มหาวิทยาลัยอาจเปิดการศึกษาภาคฤดูร้อน โดยกำหนดระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิต โดยมีสัดส่วนเทียบเคียงกันได้กับการศึกษาภาคปกติ

สภามหาวิทยาลัยที่จัดการศึกษาในระบบอื่น ให้มีการนับระยะเวลาในการศึกษา เทียบเคียงได้กับระบบทวิภาค โดยให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้กำหนด ซึ่งจะต้องแสดงรายละเอียด เกี่ยวกับระบบการศึกษานั้นไว้ในหลักสูตรให้ชัดเจน ประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับระยะเวลา ของหน่วยการเรียนรู้เทียบเคียงกับหน่วยกิตในระบบทวิภาค รายวิชาภาคทฤษฎีและรายวิชาภาคปฏิบัติ การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม การทำโครงการหรือกิจกรรมอื่นใดที่เสริมสร้างการเรียนรู้ที่ได้รับ มอบหมาย วิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ ให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับระบบการจัดการศึกษา ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๙ มหาวิทยาลัยอาจจัดระบบการจัดการศึกษาเป็น ๓ รูปแบบ ดังนี้

(๑) การศึกษาภาคปกติ ภาคการศึกษาหนึ่งมีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ และอาจเปิดสอนภาคการศึกษาฤดูร้อนได้ซึ่งมีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๘ สัปดาห์ โดยมีชั่วโมงการเรียนในแต่ละรายวิชาเท่ากับภาคการศึกษาปกติ ในกรณีที่มีการเปิดภาคการศึกษาฤดูร้อน ให้ถือว่าเป็นส่วนของปีการศึกษาเดียวกัน

(๒) การศึกษาภาคพิเศษ เป็นการจัดการศึกษาในช่วงเวลาวันหยุดสุดสัปดาห์หรือนอกเวลาราชการ ในภาคการศึกษาปกติ โดยมีชั่วโมงการเรียนในแต่ละรายวิชา เท่ากับภาคการศึกษาปกติ

(๓) การศึกษาแบบนานาชาติ เป็นการจัดการศึกษาโดยความร่วมมือของสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศหรือเป็นหลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่มีการจัดการและมาตรฐานเดียวกันกับหลักสูตรนานาชาติ และสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ หรือหลักสูตรดังกล่าวต้องได้รับการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยอาจจัดในระยะเวลาที่สอดคล้องกับช่วงเวลาในต่างประเทศตามโครงการความร่วมมือทางวิชาการ

การจัดการเรียนการสอนแต่ละรูปแบบให้พิจารณาตามความเหมาะสมกับแต่ละหลักสูตร ทั้งนี้ต้องจัดให้ได้เนื้อหาโดยรวมที่มีน้ำหนักสมดุลกับจำนวนหน่วยกิตรวมหลักสูตรโดยการคิดเทียบน้ำหนัก หน่วยกิตตามข้อ ๑๐

ข้อ ๑๐ การคิดหน่วยกิตตามระบบทวิภาค “หน่วยกิต” หมายถึง หน่วยที่ใช้แสดงปริมาณการศึกษาที่นักศึกษาได้รับ โดยหน่วยกิตที่กำหนดไว้สำหรับการศึกษาในแต่ละรายวิชานั้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) รายวิชาภาคทฤษฎีที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๒) รายวิชาภาคปฏิบัติที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๓) การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนามที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๔) การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนรู้อื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายที่ใช้เวลา ทำโครงการหรือกิจกรรมนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๕) การค้นคว้าอิสระที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อย ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

/(๖) วิทยานิพนธ์...

(๖) วิทยานิพนธ์ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๗) กิจกรรมการเรียนอื่นใดที่สร้างการเรียนรู้นอกเหนือจากรูปแบบที่กำหนดข้างต้นการนับระยะเวลาในการทำกิจกรรมนั้นต่อภาคการศึกษาปกติให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต ให้เป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาในระบบอื่นที่ไม่ใช่ระบบทวิภาค ให้นับระยะเวลาการศึกษาและการคิดหน่วยกิตเทียบเคียงได้กับระบบทวิภาค โดยให้กำหนดในเอกสารหลักสูตร ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๑ การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาอาจใช้ภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศก็ได้ กรณีใช้ภาษาต่างประเทศในการเขียนดุษฎีนิพนธ์ วิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรแต่ละสาขาวิชากำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำคณะ

หมวด ๔

หลักสูตรการศึกษา

ข้อ ๑๒ หลักสูตรที่เปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษาต้องเป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาของการอุดมศึกษา ปรัชญาของมหาวิทยาลัยและมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ ดังนี้

(๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพให้มีความชำนาญในสาขาวิชาเฉพาะเพื่อให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ สามารถปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น โดยเป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีลักษณะเบ็ดเสร็จในตัวเอง สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามาแล้ว

(๒) หลักสูตรปริญญาโท เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพที่มีความรู้ความสามารถระดับสูงในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยกระบวนการวิจัย เพื่อสามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างมีอิสระ รวมทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ เชื่อมโยงและบูรณาการศาสตร์ที่ตนเชี่ยวชาญกับศาสตร์อื่นได้อย่างต่อเนื่อง มีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ โดยมุ่งให้มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการสร้างและประยุกต์ใช้ความรู้ใหม่เพื่อพัฒนางานและสังคม สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามาแล้ว หรือประกาศนียบัตรบัณฑิต

(๓) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพให้มีความชำนาญในสาขาวิชาเฉพาะเพื่อให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญสามารถปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น โดยเป็นหลักสูตรที่มีลักษณะเบ็ดเสร็จในตัวเอง สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตร ๖ ปีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือปริญญาโทหรือเทียบเท่ามาแล้ว

(๔) หลักสูตรปริญญาเอก เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพที่มีความรู้ความสามารถระดับสูง ในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยกระบวนการวิจัย เพื่อให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างมีอิสระ รวมทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์จริยธรรมความก้าวหน้าทางวิชาการ เชื่อมโยงและบูรณาการศาสตร์ที่ตนเชี่ยวชาญกับศาสตร์อื่นได้อย่างต่อเนื่อง มีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ โดยมุ่งให้มีความสามารถในการค้นคว้าวิจัยเพื่อสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่หรือนวัตกรรมซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมและประเทศ สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี ประกาศนียบัตรบัณฑิตปริญญาโท หรือประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงหรือเทียบเท่ามาแล้ว

หลักสูตรการศึกษาแต่ละระดับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต และประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ต้องประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง และสาขาวิชา
- (๒) ปรัชญา วัตถุประสงค์ และผลลัพธ์การเรียนรู้
- (๓) โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาและหน่วยกิต
- (๔) การจัดกระบวนการเรียนรู้
- (๕) ความพร้อมและศักยภาพในการบริหารจัดการหลักสูตร ซึ่งรวมถึงคณาจารย์และที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
- (๖) คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา
- (๗) การประเมินผลการเรียนและเกณฑ์การสำเร็จการศึกษา
- (๘) การประกันคุณภาพหลักสูตร
- (๙) ระบบและกลไกในการพัฒนาหลักสูตร
- (๑๐) รายการอื่นตามที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาประกาศกำหนด

ข้อ ๑๓ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรชั้นสูง มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

ข้อ ๑๔ ปริญญาโท ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต โดยแบ่งการศึกษาเป็น ๒ แผน คือ

(๑) แผน ๑ แบบวิชาการ เน้นการเรียนรู้การทำวิจัย โดยการทำวิทยานิพนธ์สร้างองค์ความรู้ในศาสตร์สาขานั้น ทั้งนี้ สัดส่วนหน่วยกิตของวิทยานิพนธ์และหน่วยกิตของการศึกษารายวิชา ให้เป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด โดยอาจเป็นวิทยานิพนธ์อย่างเดียว หรือมีทั้ง การศึกษารายวิชา อย่างน้อย ๑๒ หน่วยกิต และทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งต้องทำวิทยานิพนธ์อย่างน้อย ๑๒ หน่วยกิต โดยไม่อาจศึกษารายวิชาอย่างเดียวได้

(๒) แผน ๒ แบบวิชาชีพ เน้นการศึกษารายวิชา อย่างน้อย ๓๐ หน่วยกิต และการค้นคว้าอิสระเชิงการประยุกต์ใช้ความรู้ในวิชาชีพโดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ ให้มีการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต และไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

/ข้อ ๑๕ หลักสูตร...

ข้อ ๑๕ หลักสูตรปริญญาเอก โดยเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิชาการ และนักวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งแบ่งการศึกษาเป็น ๒ แผน ดังนี้

(๑) แผน ๑ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิด ความรู้ใหม่ สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้ โดยไม่นับ หน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ดังนี้

(๑.๑) แผน ๑.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วย กิต

(๑.๒) แผน ๑.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต

(๒) แผน ๒ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูง และก่อให้เกิด ความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ และศึกษารายวิชาเพิ่มเติม ดังนี้

(๒.๑) แผน ๒.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

(๒.๒) แผน ๒.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

ข้อ ๑๖ หลักสูตรควบระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ต้องมีระยะเวลาการเรียนรู้ของผู้เรียนคิดเป็น หน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๕๖ หน่วยกิต ตามระบบทวิภาค

ข้อ ๑๗ หลักสูตรควบระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ต้องมีระยะเวลาการเรียนรู้ของผู้เรียนคิดเป็น หน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต ตามระบบทวิภาค ทั้งมหาวิทยาลัยต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าวิทยานิพนธ์ เป็นฉบับเดียวกันหรือสองฉบับ หากกำหนดให้วิทยานิพนธ์เป็นฉบับเดียวกันวิทยานิพนธ์นั้นต้องครอบคลุมหรือ บูรณาการเนื้อหาทั้งสองหลักสูตรด้วย

ข้อ ๑๘ มหาวิทยาลัยจะจัดการศึกษาหลักสูตรควบปริญญา ต้องมีความพร้อมสำหรับการจัด การศึกษาหลักสูตรควบระดับ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎกระทรวงมาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๑๙ อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์ หรือดุษฎีนิพนธ์ อาจกำหนดให้นักศึกษา ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาหนึ่งรายวิชาใดหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นประกอบการศึกษาโดยไม่นับ หน่วยกิต

ข้อ ๒๐ ระยะเวลาการศึกษาในแต่ละหลักสูตร มีดังนี้

(๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตและหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงให้ใช้ระยะเวลาการศึกษา ตามหลักสูตรจนสำเร็จการศึกษาอย่างน้อย ๒ ภาคการศึกษาปกติ

/ (๒) หลักสูตร...

(๒) หลักสูตรปริญญาโท ใช้ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรจนสำเร็จการศึกษา อย่างน้อย ๓ ภาคการศึกษาปกติ

(๓) หลักสูตรปริญญาเอก กรณีผู้เข้าศึกษาสำเร็จการศึกษาปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรบัณฑิต ใช้ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรจนสำเร็จการศึกษา อย่างน้อย ๖ ภาคการศึกษาปกติ

ส่วนกรณีผู้เข้าศึกษาสำเร็จการศึกษาปริญญาโทหรือประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ใช้ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรจนสำเร็จการศึกษาอย่างน้อย ๔ ภาคการศึกษาปกติ

(๔) หลักสูตรควบระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ใช้ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรจนสำเร็จการศึกษา อย่างน้อย ๑๐ ภาคการศึกษาปกติ

(๕) หลักสูตรควบระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ใช้ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรจนสำเร็จการศึกษา อย่างน้อย ๑๐ ภาคการศึกษาปกติ

ข้อ ๒๑ กรณีที่นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเรียนครบหลักสูตร กรณีระดับปริญญาเอกสอบวัดคุณสมบัติผ่านและได้ส่งดุษฎีนิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ให้มหาวิทยาลัยแล้ว แต่ไม่สามารถส่งผลงานดุษฎีนิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์เพื่อตีพิมพ์หรือตอบรับให้ตีพิมพ์ได้ทันภายในระยะเวลาของหลักสูตรที่ศึกษาให้มหาวิทยาลัยขยายเวลารอตีพิมพ์หรือตอบรับให้ตีพิมพ์ในวารสารตามประกาศของมหาวิทยาลัยได้ โดยไม่นับรวมเป็นระยะเวลาการศึกษาตามข้อ ๒๐ (๒) และ (๓) ทั้งนี้ นักศึกษาจะต้องรักษาสถานภาพนักศึกษาทุกภาคการศึกษาจนกว่าจะได้รับอนุมัติการสำเร็จการศึกษา

หมวด ๕

คณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ข้อ ๒๒ ในหลักสูตรประกาศนียบัตร และหลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูง ให้มีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรแต่ละสาขาวิชาอย่างน้อยจำนวน ๓ คน แต่งตั้งโดยอธิการบดี

หลักสูตรปริญญาโท และหลักสูตรปริญญาเอก ให้มีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรแต่ละสาขาวิชาจำนวนอย่างน้อย ๓ คน แต่งตั้งโดยอธิการบดี

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรในหลักสูตรปริญญาโท และหลักสูตรปริญญาเอกในสาขาวิชาเดียวกันสามารถใช้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรชุดเดียวกันได้

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรควบระดับ ปริญญาตรีและปริญญาโท ปริญญาโทและปริญญาเอก ให้มีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรแต่ละสาขาวิชาจำนวนอย่างน้อย ๓ คน แต่งตั้งโดยอธิการบดี

อาจารย์ประจำหลักสูตร แต่ละสาขาวิชาจำนวนอย่างน้อย ๓ คน แต่งตั้งโดยอธิการบดี สาขาวิชาหนึ่งสามารถได้รับการแต่งตั้งเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหลายหลักสูตรได้ในเวลาเดียวกัน แต่ต้องเป็นหลักสูตรที่อาจารย์ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร

ข้อ ๒๓ การเปลี่ยนแปลงอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร ต้องได้รับการแต่งตั้งจากอธิการบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำคณะ สภาวิชาการและสภามหาวิทยาลัย โดยต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน

/ข้อ ๒๔ ให้อธิการบดี...

ข้อ ๒๔ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำแต่ละสาขาวิชา จำนวนอย่างน้อย ๕ คน

องค์ประกอบ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ตลอดจนหน้าที่อื่น ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๕ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร มีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน ดังต่อไปนี้

(๑) วางแผน ควบคุมคุณภาพ ติดตามประเมินผลและปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตรตามประกาศ คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕

(๒) วางแผน ควบคุมคุณภาพ ติดตามประเมินผลและปรับปรุงหรือพัฒนาการเรียนการสอนจัดทำ ข้อมูลผู้สอนและอาจารย์พิเศษ ผู้ทรงคุณวุฒิ จัดผู้สอนและจัดหาอาจารย์พิเศษ ดูแลการสอนและการสอบดูขุณินิพนธ์ วิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระให้ได้มาตรฐานตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๓) วางแผน ควบคุมคุณภาพ ติดตามประเมินผลการพัฒนานักศึกษาในสาขาวิชา ให้เกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์และอัตลักษณ์นักศึกษาของมหาวิทยาลัย มีทักษะและประสบการณ์วิชาชีพ

(๔) เสนอแนะต่อคณบดีในการดำเนินการสอบวัดพื้นฐาน สอบวัดคุณสมบัติ และสอบประมวลผลความรู้ของสาขาวิชา

(๕) เสนอขอแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาประจำหมู่เรียน อาจารย์ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ อาจารย์ผู้สอบเค้าโครงและสอบดุษฎีนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ และเสนอแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกและอาจารย์พิเศษ ต่อคณบดี

(๖) ตรวจสอบและกลั่นกรองผลการศึกษาของนักศึกษา เพื่อเสนอต่อคณบดีและคณะกรรมการประจำคณะ

(๗) กำกับ ควบคุม ติดตาม และรายงานความก้าวหน้าในการทำดุษฎีนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ และตรวจสอบความถูกต้อง และซ้ำซ้อนของบทความวิจัย และดุษฎีนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ ให้เป็นไปตามเกณฑ์ของมาตรฐานตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๘) พิจารณาหัวข้อเรื่องการค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ เสนอต่อคณบดี เพื่ออนุมัติ

(๙) พิจารณาการขอสอบเค้าโครงและการสอบป้องกัน ค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ เสนอต่อคณบดีเพื่ออนุมัติ

(๑๐) ให้ข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการประจำคณะ ในการพัฒนาผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

/ (๑๑) กลั่นกรอง...

(๑๑) กลั่นกรองผลการสำเร็จการศึกษาของบัณฑิตเสนอต่อคณบดีและคณะกรรมการประจำคณะ

(๑๒) ดำเนินงานตามระบบกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร สาขาวิชา ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด สอนรายวิชาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลักหรือที่ปรึกษาร่วม คุชชินพนธ์ วิทยานิพนธ์ หรือที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา เป็นอาจารย์ผู้สอบคุชชินพนธ์ วิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ เป็นกรรมการสอบประมวลความรู้หรือสอบวัดคุณสมบัติ

(๑๓) ดำเนินงานอื่นตามที่คณะหรือมหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๒๖ ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตร กำหนดระบบการประกันคุณภาพสำหรับหลักสูตรนั้นไว้ให้ชัดเจน โดยใช้ระบบการประกันคุณภาพหลักสูตรของมหาวิทยาลัย หรือระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระบบอื่นที่ได้รับความเห็นชอบจากมหาวิทยาลัยและมีการควบคุมมาตรฐานคุณภาพและจัดทำรายงานตามแนวทางการประกันคุณภาพที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อย่างน้อยแต่ละสาขาวิชาต้องทำรายงานประเมินตนเอง ปีละ ๑ ครั้ง เสนอต่อคณะกรรมการประจำคณะและเสนอต่อมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๗ ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรจัดให้มีการประเมินและปรับปรุงมาตรฐานคุณภาพ การศึกษาอย่างน้อยทุก ๆ ๕ ปี

หมวด ๖

การรับเข้าเป็นนักศึกษา ประเภท และสถานภาพนักศึกษา

ข้อ ๒๘ คุณสมบัติและคุณสมบัติของผู้สมัครเข้าเป็นศึกษา

ผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาหรือตามข้อบังคับนี้ ต้องสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรที่ ตามเกณฑ์กำหนดไว้ในแต่ละหลักสูตร และต้องมีคุณสมบัติอื่นตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด

การกำหนดคุณสมบัติอื่นตามวรรคหนึ่งต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำคณะ พร้อมแจ้งให้มหาวิทยาลัยทราบ

(๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรชั้นสูง ผู้สมัครเข้าเป็นศึกษาจะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

(๒) หลักสูตรปริญญาโท ผู้สมัครเข้าเป็นศึกษาจะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า

(๓) หลักสูตรปริญญาเอก จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าที่มีผลการเรียน ดีมาก หรือปริญญาโทหรือเทียบเท่า และมีผลการสอบภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด ทั้งนี้ ผู้สมัครเข้าศึกษาจะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับหนึ่งระดับใด ดังต่อไปนี้

(ก) ปริญญาโท หรือเทียบเท่า หรือ

(ข) ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือประกาศนียบัตรบัณฑิต ในสาขาวิชาเดียวกันกับหลักสูตร ปริญญาเอก หรือสาขาวิชาอื่นที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด โดยผู้สำเร็จปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ต้องมีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่น้อยกว่า ๓.๕๐ และมีความรู้ความสามารถและศักยภาพเพียงพอที่จะทำ วิทยานิพนธ์ได้ ตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

/ผู้ที่ศึกษา...

ผู้ที่ศึกษาในหลักสูตรแผน ๑ จะต้องผ่านการวัดความรู้ความสามารถในเนื้อหาและกระบวนการวิจัยที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด และเสนอเค้าโครงดุษฎีนิพนธ์ประกอบการพิจารณาพร้อมทั้งมีผลงานวิจัยตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มหาวิทยาลัยรับรอง

(๔) หลักสูตรควมระดับปริญญา จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าที่มีผลการเรียนดีมาก หรือปริญญาโทหรือเทียบเท่า และมีผลการสอบภาษาอังกฤษตามกำหนด ทั้งนี้การกำหนดวิธีการและเกณฑ์ในการรับสมัครเข้าศึกษาเป็นนักศึกษาให้เป็นไปตามข้อเสนอจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและความเห็นชอบของคณบดี จัดทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๙ วิธีการรับสมัครเข้าเป็นนักศึกษา

การรับเข้าศึกษาอาจกระทำโดยวิธีการสอบคัดเลือก การคัดเลือกหรือโดยวิธีการอื่นใดตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ทั้งนี้การกำหนดวิธีการและเกณฑ์ในการรับสมัครเข้าศึกษาเป็นนักศึกษาให้เป็นไปตามข้อเสนอจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและความเห็นชอบของคณบดี

ข้อ ๓๐ ผู้ที่จะเข้าศึกษาในหลักสูตรปริญญาโทต้องผ่านเกณฑ์การทดสอบภาษาอังกฤษตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรซึ่งต้องไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ดังกล่าว

ผู้ที่จะเข้าศึกษาในหลักสูตรปริญญาเอกต้องผ่านเกณฑ์การทดสอบภาษาอังกฤษได้ตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด หรือ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรซึ่งต้องไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ดังกล่าว

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่ผู้สมัครกำลังรอผลการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกาศนียบัตรบัณฑิตหรือประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง หรือปริญญาโท การรับเข้าศึกษาจะมีผลก็ต่อเมื่อผู้สมัครส่งหลักฐานการสำเร็จการศึกษาดังกล่าวให้แก่มหาวิทยาลัยภายในระยะเวลาที่กำหนด

ข้อ ๓๒ ผู้เข้าศึกษาปริญญาโท อาจศึกษาเกินกว่า ๑ สาขาวิชาในเวลาเดียวกันได้ โดยให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๓ ประเภทนักศึกษา การเปลี่ยนประเภทนักศึกษาและสภาพการเป็นนักศึกษา

(๑) นักศึกษาของมหาวิทยาลัย มี ๓ ประเภท ดังนี้

(ก) นักศึกษาภาคปกติ ได้แก่ นักศึกษาในระบบการศึกษา ตามข้อ ๙ (๑)

(ข) นักศึกษาภาคพิเศษ ได้แก่ นักศึกษาที่ศึกษาในระบบการศึกษา ตามข้อ ๙ (๒)

(ค) นักศึกษาแบบนานาชาติ ได้แก่ นักศึกษาที่ศึกษาในระบบการศึกษา ตามข้อ ๙ (๓)

(๒) การเปลี่ยนประเภทนักศึกษา

(ก) ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่ง คณบดีอาจอนุมัติให้นักศึกษาภาคปกติเปลี่ยนประเภทเป็นนักศึกษาภาคพิเศษ หรือนักศึกษาแบบนานาชาติได้ ทั้งนี้ นักศึกษาต้องปฏิบัติตามข้อบังคับและระเบียบต่าง ๆ รวมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาสำหรับนักศึกษาแบบนานาชาติหรือภาคพิเศษ ตามจำนวนที่กำหนดไว้ในแต่ละหลักสูตรนับตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ได้เปลี่ยนประเภท

/(ข) นักศึกษา...

(ข) นักศึกษาภาคพิเศษ หรือนักศึกษาแบบนานาชาติ จะเปลี่ยนประเภทเป็นนักศึกษาภาคปกติไม่ได้

(ค) นักศึกษาภาคพิเศษ จะเปลี่ยนเป็นนักศึกษาแบบนานาชาติไม่ได้ เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นพิเศษอาจเปลี่ยนสถานภาพนักศึกษาได้ ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และได้รับอนุมัติจากคณบดี

(๓) สภาพการเป็นนักศึกษามีดังต่อไปนี้

(ก) นักศึกษาสามัญ หมายความว่า ผู้ที่คณะรับเข้าเป็นนักศึกษาโดยสมบูรณ์ เพื่อเข้าศึกษาในหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่ง

(ข) นักศึกษาทดลองเรียน หมายความว่า ผู้ที่คณะรับเข้าเป็นนักศึกษาในภาคการศึกษาแรกตามเงื่อนไขที่สาขาวิชากำหนด ยกเว้นหลักสูตรปริญญาโท แผน ๑ และหลักสูตรปริญญาเอก แผน ๑ มิให้มีนักศึกษาทดลองเรียน

นักศึกษาทดลองเรียนที่เข้าศึกษาในภาคการศึกษาแรกและลงทะเบียนวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาตามเกณฑ์ที่กำหนด และสอบได้คะแนนเฉลี่ยรายภาคไม่น้อยกว่า ๓.๐๐ ให้เปลี่ยนสภาพเป็นนักศึกษา

(ค) นักศึกษาพิเศษ หมายความว่า ผู้ที่คณบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรอนุมัติให้เข้าร่วมศึกษาหรือทำการวิจัยโดยไม่ขอรับปริญญาของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนด ดังนี้

๑. มหาวิทยาลัยอาจจะพิจารณารับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นนักศึกษาเรียนข้ามมหาวิทยาลัยเพื่อนำหน่วยกิตและผลการศึกษาไปเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษานั้น โดยต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาที่สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนภายในเวลาที่คณะที่นักศึกษาสังกัดกำหนดและชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๒. มหาวิทยาลัยอาจจะพิจารณารับบุคคลอื่นที่มีใช้นักศึกษา เป็นผู้ร่วมรับฟังการบรรยายในบางรายวิชาได้ แต่ไม่เกิน ๖ หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา โดยต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาที่สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนภายในระยะเวลาที่คณะดังกล่าวกำหนด และชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๓. มหาวิทยาลัยอาจพิจารณารับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาอื่นในประเทศและต่างประเทศ มาเป็นนักศึกษาทำวิจัยเพื่อทำการศึกษาค้นคว้าเฉพาะเรื่องในมหาวิทยาลัยได้ โดยให้ดำเนินการเป็นรายภาคการศึกษาหรือช่วงเวลาที่เหมาะสม

มหาวิทยาลัยอาจเพิกถอนสถานภาพนักศึกษาทำวิจัยได้ หากพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีผลงานการทำวิจัยก้าวหน้าเท่าที่ควร ประพฤติตนไม่เหมาะสม หรือมีเหตุอื่นตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรเห็นสมควร

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองต้องขึ้นทะเบียนกับคณะที่นักศึกษาสังกัด และในกรณีที่คณบดีเห็นว่านักศึกษาที่มาจากต่างประเทศให้คณะที่นักศึกษาสังกัดแจ้งให้ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ทราบด้วย

/ข้อ ๓๔ การขึ้นทะเบียน...

ข้อ ๓๔ การขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

(๑) ผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษามีสถานภาพนักศึกษาต่อเมื่อได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา ตามวันเวลา และสถานที่มหาวิทยาลัยกำหนด พร้อมชำระเงินตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๒) ผู้สมัครที่ได้รับการคัดเลือกให้เข้าเป็นนักศึกษาในหลักสูตรสาขาวิชาใด ต้องขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาในหลักสูตรสาขานั้น

(๓) ผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษาอาจขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาเข้าศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาเกินกว่าหนึ่งสาขาวิชาในระบบการศึกษาหนึ่งได้ ตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕

หมวด ๗

การลงทะเบียนเรียน

ข้อ ๓๕ การลงทะเบียนเรียนจำแนกได้เป็น ๒ ประเภท คือ

ประเภท ๑ การลงทะเบียนเรียนปกติ ให้กระทำก่อนวันเปิดเรียนของแต่ละภาคการศึกษา

ประเภท ๒ การลงทะเบียนเรียนล่าช้า ให้กระทำภายใน ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติ หรือ ภายในสัปดาห์แรกของภาคการศึกษาฤดูร้อน

การกำหนดวัน เวลาและวิธีการลงทะเบียนเรียน ในแต่ละภาคการศึกษาให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

นักศึกษาต้องได้รับอนุมัติจากประธานกรรมการบริหารหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาฯ วิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ในการเลือกวิชาเรียนในแต่ละภาคการศึกษาก่อนการลงทะเบียนเรียน รายวิชา ถ้ารายวิชาในหลักสูตรมีข้อกำหนดว่าต้องเรียนรายวิชาบังคับก่อน นักศึกษาต้องเรียนและมีผลการสอบรายวิชาบังคับก่อนจึงจะมีสิทธิ์ลงทะเบียนรายวิชานั้นได้

นักศึกษาที่ชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ตามประกาศของมหาวิทยาลัย ในแต่ละภาคการศึกษาแล้ว ถือว่าเป็นการลงทะเบียนอย่างสมบูรณ์

ข้อ ๓๖ การลงทะเบียนเรียนรายวิชาตามหลักสูตรแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท

ประเภท ๑ การลงทะเบียนรายวิชาโดยนับหน่วยกิตและคิดค่าธรรมเนียม (Credit)

ประเภท ๒ การลงทะเบียนเรียนรายวิชาโดยไม่นับหน่วยกิต (Audit)

ข้อ ๓๗ การลงทะเบียนเรียนรายวิชาโดยนับหน่วยกิตและคิดค่าธรรมเนียม (Credit) แต่ละภาคการศึกษา

(๑) นักศึกษามีสิทธิ์ลงทะเบียนเรียนรายวิชาแต่ละภาคการศึกษาปกติ ไม่ต่ำกว่า ๖ หน่วยกิต และไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต การลงทะเบียนเรียนต่ำกว่าที่กำหนดอาจทำได้เฉพาะในภาคการศึกษาฤดูร้อน หรือ ภาคการศึกษาที่นักศึกษาจะเรียนรายวิชาครบตามหลักสูตร

(๒) การลงทะเบียนเรียนรายวิชาที่มีจำนวนหน่วยกิตน้อยหรือมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ ๓๔ (๑) ให้อยู่ในดุลพินิจของประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและได้รับอนุมัติจากคณบดี

/ข้อ ๓๘ การลงทะเบียน...

ข้อ ๓๘ การลงทะเบียนเรียนรายวิชาโดยไม่นับหน่วยกิต (Audit)

(๑) การลงทะเบียนเรียนรายวิชาโดยไม่นับหน่วยกิตหมายถึง การลงทะเบียนรายวิชาโดยไม่นับรวมหน่วยกิตเข้าในหน่วยกิตสะสมของภาคการศึกษานั้น ๆ

(๒) นักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนรายวิชาโดยไม่นับหน่วยกิตได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอนรายวิชานั้น โดยชำระค่าหน่วยกิตตามลักษณะของรายวิชาที่เรียน และให้นักศึกษาระบุลงในบัตรลงทะเบียนด้วยว่าเป็นการลงทะเบียนเรียนโดยไม่นับหน่วยกิต

(๓) การเรียนรายวิชาโดยไม่นับหน่วยกิต นักศึกษาไม่จำเป็นต้องสอบ และให้บันทึกผลการเรียนรายวิชาที่เรียนโดยไม่นับหน่วยกิตนั้นว่า “Au” เฉพาะผู้ที่ใช้เวลาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดของรายวิชานั้น

ข้อ ๓๙ นักศึกษาอาจลงทะเบียนเรียน ณ สถาบันอุดมศึกษาอื่นได้ ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร คณะกรรมการประจำคณะ และได้รับอนุมัติจากอธิการบดี ตามเกณฑ์อนุมัติดังนี้

(๑) รายวิชาที่หลักสูตรกำหนดไว้มิได้เปิดสอนในมหาวิทยาลัยในภาคการศึกษาและปีการศึกษานั้น

(๒) รายวิชาที่สถาบันอุดมศึกษาอื่นเปิดสอนต้องมีเนื้อหาเทียบเคียงกันได้ หรือมีเนื้อหาสาระครอบคลุมไม่น้อยกว่าสามในสี่ของรายวิชาในหลักสูตร

(๓) รายวิชาที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษหรือทำคุณิพนธ์ วิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ

ข้อ ๔๐ ให้นำหน่วยกิตและผลการศึกษารายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนข้ามสถาบันอุดมศึกษาไปเป็นส่วนหนึ่งของหลักฐานที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ทั้งนี้ จำนวนหน่วยกิตที่เรียนได้ต้องไม่เกิน ๑ ใน ๓ ของจำนวนหน่วยกิตรายวิชาในหลักสูตรที่กำลังศึกษา

ข้อ ๔๑ นักศึกษาต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นตามที่สถาบันอุดมศึกษาอื่นกำหนด

ข้อ ๔๒ การเพิ่ม ลด ถอนรายวิชาต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

(๑) การขอเพิ่มและลดรายวิชา ต้องมีหน่วยกิตแต่ละภาคการศึกษาเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๕ (๑)

(๒) การขอเพิ่มรายวิชา ต้องกระทำภายใน ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติหรือภายในสัปดาห์แรกของภาคการศึกษาฤดูร้อน

(๓) การขอถอนรายวิชา ต้องกระทำภายหลัง ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติแต่ไม่เกิน ๙ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติ หรือภายหลัง ๑ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาฤดูร้อนแต่ไม่เกิน ๕ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาฤดูร้อน โดยรายวิชาที่ถอนจะปรากฏในใบประมวลผลการศึกษา

(๔) การถอนรายวิชา ต้องมีรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษานั้นเหลืออยู่ไม่น้อยกว่า ๑ รายวิชา

(๕) การเพิ่มและการถอนรายวิชาจะต้องได้รับความเห็นชอบจากประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหรืออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์ หรือดุษฎีนิพนธ์และได้รับอนุมัติจากคณบดี

หมวด ๘

การเปลี่ยนสาขาวิชา การเปลี่ยนแผนการศึกษา การโอนหรือเทียบโอนและการเปลี่ยนระดับการศึกษา

ข้อ ๔๓ การเปลี่ยนสาขานักศึกษาอาจขอเปลี่ยนสาขาวิชาเรียนเป็นสาขาวิชาอื่นภายในมหาวิทยาลัย ได้ตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้ โดยได้รับอนุมัติจากคณบดี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรที่นักศึกษาสังกัด และคณะกรรมการบริหารหลักสูตรที่นักศึกษาขอเปลี่ยนไปสังกัด

(๑) ได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษา แต่ไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา

(๒) มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่น้อยกว่า ๓.๐๐ และเป็นไปตามข้อกำหนดสาขาวิชาหรือคณะ

ข้อ ๔๔ นักศึกษาที่เปลี่ยนสาขาวิชาอาจได้รับยกเว้นรายวิชาที่ต้องศึกษาตามหลักสูตรได้ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรที่นักศึกษาขอเปลี่ยนไปสังกัดและได้รับอนุมัติจากคณบดี

ข้อ ๔๕ การเปลี่ยนแผนการศึกษานักศึกษาอาจขอเปลี่ยนแผนการศึกษา ทั้งนี้โดยได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการประจำคณะ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ข้อ ๔๖ การเปลี่ยนระดับการศึกษานักศึกษาในหลักสูตรระดับที่ต่ำกว่าอาจได้รับการพิจารณาให้เข้าเรียนในหลักสูตรระดับที่สูงกว่า หรือในทางกลับกันนักศึกษาในหลักสูตรที่สูงกว่าอาจได้รับการพิจารณาให้โอนเข้าศึกษาในหลักสูตรที่ต่ำกว่าได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหลักสูตรนั้นๆ และหรือประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๗ การโอนหน่วยกิตรายวิชา

นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ที่เคยเรียนในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยมาแล้ว แต่ไม่สามารถสำเร็จการศึกษา สามารถโอนรายวิชาที่เคยเรียนมาแล้วไม่เกิน ๑๐ ปีการศึกษา ไปเป็นรายวิชาหน่วยกิตและค่าระดับคะแนนในหลักสูตรที่กำลังศึกษาได้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการโอนผลการเรียน การเทียบโอนผลการเรียน และการเทียบโอนความรู้ ทักษะประสบการณ์ ตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๘ การเทียบโอนหน่วยกิตรายวิชา

นักศึกษาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เคยเรียนในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองมาแล้ว สามารถเทียบโอนรายวิชาและหน่วยกิตในหลักสูตรระดับเดียวกันที่ไม่เกิน ๑๐ ปีการศึกษา ไปเป็นรายวิชาและหน่วยกิตในหลักสูตรที่กำลังศึกษาได้โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการโอนผลการเรียน การเทียบโอนผลการเรียน และการเทียบโอนความรู้ ทักษะประสบการณ์ ตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๙ การโอนดุขณินพนธ์ วิทยานินพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ

ในกรณีที่นักศึกษาเคยเรียนระดับบัณฑิตศึกษาจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นมาแล้ว แต่ไม่สำเร็จการศึกษา มหาวิทยาลัยอาจพิจารณาให้โอนจำนวนหน่วยกิตการทำดุขณินพนธ์ วิทยานินพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ที่ผ่านการอนุมัติให้ดำเนินการได้ มาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในหลักสูตรเดียวกันได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

หมวด ๙
การประเมินผลการศึกษา

ข้อ ๕๐ การประเมินผลการศึกษาของแต่ละรายวิชาสามารถกระทำได้กรณีต่อไปนี้

(๑) การประเมินโดยใช้ระดับคะแนนตัวอักษรและระดับคะแนน ดังนี้

ระดับคะแนนตัวอักษร	ความหมาย	ระดับคะแนน
A	ดีเยี่ยม (Excellent)	๔.๐๐
B ⁺	ดีมาก (Very Good)	๓.๕๐
B	ดี (Good)	๓.๐๐
C ⁺	ดีพอใช้ (Fairly Good)	๒.๕๐
C	พอใช้ (Fair)	๒.๐๐
D ⁺	อ่อน (Poor)	๑.๕๐
D	อ่อนมาก (Very Poor)	๑.๐๐
F	ตก (Failed)	๐.๐๐

(๒) การวัดประเมินผลรายวิชาแบบโดยใช้ตัวอักษร ดังนี้

ตัวอักษร	ความหมาย
I	การวัดผลยังไม่สมบูรณ์ (Incomplete)
S	ผลการประเมินผ่านเกณฑ์ (Satisfactory)
U	ผลการประเมินไม่ผ่านเกณฑ์ (Unsatisfactory)
Au	ลงทะเบียนเพื่อร่วมฟังบรรยายโดยไม่นับหน่วยกิต (Audit)
W	การถอนรายวิชาโดยได้รับอนุมัติ (Withdrawn)
R	การเรียนรายวิชาซ้ำหรือเรียนแทน (Repeated or Replaced)

(๓) การประเมินการสอบประมวลความรู้และการสอบวัดคุณสมบัติ มีระบบประเมิน ดังนี้

ตัวอักษร	ความหมาย
P (Passed)	ผ่าน
F (Failed)	ตก

(๔) การประเมินคุณิณิพนธ์ วิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ

(ก) การประเมินการสอบเค้าโครงคุณิณิพนธ์ วิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ใช้ระบบการประเมิน ดังนี้

ผ่าน	โดยไม่มีการแก้ไข
ผ่าน	โดยมีการแก้ไขเล็กน้อย
ผ่าน	โดยมีการแก้ไขจำนวนมาก และให้มีการสอบเค้าโครงอีกครั้ง
ไม่ผ่าน	

/(ข) การประเมิน...

(ข) การประเมินความก้าวหน้าในการทำดัชนีพันธ วิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ในแต่ละภาคการศึกษา ให้ใช้ระบบการประเมินตัวอักษร ดังนี้

S (Satisfactory)	ผลการประเมินผ่านเกณฑ์
U (Unsatisfactory)	ผลการประเมินไม่ผ่านเกณฑ์

ในกรณีที่ผลการประเมินได้ U นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนจำนวนหน่วยกิตใหม่เท่ากับที่ได้รับ U เมื่อผลการประเมินใหม่ได้ S ให้เปลี่ยนผลการประเมินเดิม U ไปเป็น R แทน

(ค) การประเมินการสอบดัชนีพันธ วิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ให้ใช้ระบบการประเมิน ดังนี้

ตัวอักษร	ความหมาย
Excellent	ดีเยี่ยม
Good	ดี
Passed	ผ่าน
Failed	ตก

ข้อ ๕๑ การประเมินผลการศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา ให้กระทำเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาปกติหรือภาคการศึกษาฤดูร้อน ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในส่วนนี้ โดยนักศึกษาต้องใช้เวลาเรียนรายวิชาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดจึงจะมีสิทธิ์เข้าสอบในรายวิชานั้น เว้นแต่ได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอนและอนุมัติจากคณบดี

การขอแก้เปลี่ยนแปลงผลการประเมินการศึกษา ต้องกระทำภายในภาคการศึกษาถัดจากภาคการศึกษาที่มีการประเมินผล และต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการประจำคณะ

ข้อ ๕๒ รายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรซึ่งนักศึกษาต้องศึกษาและสอบผ่านโดยได้รับตัวอักษร S แต่มีได้นำมานับเป็นหน่วยกิตรวมในหลักสูตร เรียกว่า “วิชาที่ไม่นับหน่วยกิต”

นักศึกษาซึ่งได้รับตัวอักษร U ในรายวิชาที่ไม่นับหน่วยกิต ต้องลงทะเบียนซ้ำ

ข้อ ๕๓ การให้คะแนนระดับตัวอักษร F สามารถทำได้ในกรณีต่อไปนี้

(๑) มีเวลาเรียนในรายวิชาไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด

(๒) เมื่อนักศึกษากระทำการทุจริตในการสอบ หรือทำผิดระเบียบหรือข้อบังคับหรือคำสั่งเกี่ยวกับการสอบที่มหาวิทยาลัย คณะ สาขาวิชา หรือหลักสูตรใช้บังคับอยู่ และคณะกรรมการประจำคณะเห็นว่าเป็นการทำผิดในข้อสำคัญจนสมควรได้ F

(๓) ในกรณีที่ได้ผลการประเมินเป็น I แต่ไม่มีการประเมินผลการสอบ หรือผลงานภายในภาคการศึกษาถัดไปที่นักศึกษาลงทะเบียน

ข้อ ๕๔ การให้อักษร I จะกระทำเฉพาะกรณีดังต่อไปนี้

/(๑) นักศึกษา...

(๑) นักศึกษาป่วยก่อนที่การเรียนในภาคการศึกษานั้นจะสิ้นสุดลง และยังป่วยอยู่จนถึงกำหนดการสอบเป็นเหตุให้ไม่สามารถเข้าสอบในบางรายวิชาหรือทุกวิชาได้ และคณบดีได้พิจารณาคำร้องประกอบกับ

ความเห็นของอาจารย์ผู้สอนรายวิชานั้นและคณะกรรมการบริหารหลักสูตรแล้ว เห็นสมควรให้ได้ I เมื่อการศึกษาของนักศึกษาผู้นั้นขาดเนื้อหาเพียงเล็กน้อยและไม่ใช้ส่วนสำคัญ

(๒) นักศึกษาได้ศึกษามาจนสิ้นสุดภาคการศึกษาแล้ว และป่วยระหว่างการสอบเป็นเหตุให้ไม่สามารถเข้าสอบในบางรายวิชาหรือทั้งหมดได้ และคณบดีได้พิจารณาคำร้องประกอบกับความเห็นของอาจารย์ผู้สอนรายวิชานั้นและคณะกรรมการบริหารหลักสูตรแล้ว เห็นสมควรให้ได้ I

(๓) กรณีอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการประจำคณะ

ข้อ ๕๕ เมื่อมีกรณีตามข้อ ๕๔ (๑) หรือ (๒) ให้นักศึกษายื่นคำร้องต่อคณบดีภายใน ๑ สัปดาห์นับแต่วันที่นักศึกษาเริ่มป่วย หรือนับแต่วันที่พ้นจากอาการป่วยร้ายแรงซึ่งเป็นเหตุให้ไม่สามารถยื่นคำร้องได้พร้อมด้วยใบรับรองแพทย์จากสถานพยาบาลของทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจหรือจากสถานพยาบาลเอกชนที่กระทรวงสาธารณสุขรับรอง

ข้อ ๕๖ การให้อักษร S จะกระทำได้อีกต่อเมื่อผลการประเมินผ่านเกณฑ์ เฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ในรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดไว้ว่ามีการประเมินผลระดับคะแนนตัวอักษร ไม่เป็นระดับขั้นหรือกำหนดไว้ว่าไม่นับหน่วยกิต

(๒) ในการประเมินผลดัชนีนิพนธ์ วิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ในแต่ละภาคการศึกษา โดยอาจารย์ที่ปรึกษาดัชนีนิพนธ์ วิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ

ข้อ ๕๗ การให้อักษร Au จะกระทำได้เฉพาะในรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเป็นผู้ร่วมฟังบรรยาย และอาจารย์ผู้สอนเห็นว่าได้ให้ความสนใจต่อการเรียนอย่างพอเพียง และมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด

ข้อ ๕๘ การให้อักษร W ในรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนจะกระทำได้เมื่อพ้น ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติหรือสัปดาห์แรกของภาคการศึกษาฤดูร้อน เฉพาะกรณีใดกรณีหนึ่งต่อไปนี้

(๑) นักศึกษาได้อนุมัติให้ออนรายวิชานั้น ตามข้อ ๔๒ (๓)

(๒) นักศึกษาป่วยก่อนที่การเรียนในภาคการศึกษานั้นจะสิ้นสุดลง และยังคงป่วยอยู่จนกระทั่งถึงกำหนดการสอบ เป็นเหตุให้ไม่สามารถเข้าสอบในบางรายวิชาหรือทั้งหมดได้ ทั้งนี้ให้นักศึกษาปฏิบัติตามความในข้อ ๕๔ (๑) โดยอนุโลม

(๓) นักศึกษาลาพักการศึกษาโดยถูกต้อง

(๔) นักศึกษาถูกพักการศึกษาในภาคการศึกษานั้นตามข้อบังคับว่าด้วยวินัยนักศึกษา

(๕) คณะกรรมการประจำคณะ อนุมัติให้เปลี่ยนจากสัญลักษณ์ I ตามข้อ ๕๔ (๑) (๒) และ (๓) หากปรากฏว่าการป่วยหรือเหตุสุดวิสัยยังไม่สิ้นสุดภายใน ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาถัดจากภาคการศึกษาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียน

(๖) ในรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเป็นผู้ร่วมฟังบรรยาย และอาจารย์ผู้สอนเห็นว่าไม่ได้ให้ความสนใจต่อการเรียนอย่างพอเพียง

(๗) ในรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนโดยผิกระเปียบ เงื่อนไข หรือข้อกำหนดของหลักสูตร

ข้อ ๕๙ การเรียนซ้ำหรือเรียนแทน

ในกรณีที่นักศึกษาสอบตกในรายวิชาใดจะต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นซ้ำอีก หรือในกรณีที่ได้ผลการเรียนเป็น D⁺ หรือ C⁺ อาจขอเรียนรายวิชานั้นซ้ำอีกครั้ง หรืออาจเลือกเรียนรายวิชาอื่นในหมวดเดียวกัน และมีลักษณะเนื้อหาคล้ายคลึงแทนกันได้ ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และต้องได้รับอนุมัติจากคณบดีก่อนลงทะเบียนเรียน โดยผลการเรียนในรายวิชาเดิมจะถูกปรับเปลี่ยนเป็นอักษร R

ข้อ ๖๐ การเรียนเพื่อเปลี่ยนระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

ในกรณีที่นักศึกษาลงทะเบียนครบตามจำนวนหน่วยกิตของหลักสูตรที่ศึกษาแล้วและมีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๓.๐๐ หรือเกิน ๓.๐๐ นักศึกษาอาจขอเรียนรายวิชาเดิมซ้ำอีกครั้งเพื่อเปลี่ยนระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมได้ โดยได้รับการอนุมัติจากคณบดีโดยผลการเรียนในรายวิชาเดิมจะถูกปรับเปลี่ยนเป็นอักษร R

ข้อ ๖๑ การนับจำนวนหน่วยกิตเพื่อใช้ในการคำนวณระดับคะแนนเฉลี่ยรายภาคและระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้นับเฉพาะรายวิชาที่มีระบบการให้ระดับคะแนนตามระบบระดับคะแนนตัวอักษร ในกรณีที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนซ้ำหรือเรียนรายวิชาใดแทนรายวิชาหนึ่งให้นับจำนวนหน่วยกิตและผลการประเมินครั้งสุดท้ายไปใช้ในการคำนวณระดับคะแนนเฉลี่ยรายภาค และระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

ข้อ ๖๒ การนับจำนวนหน่วยกิตสะสมของนักศึกษาเพื่อให้ครบตามหลักสูตรให้นับเฉพาะหน่วยกิตของรายวิชาที่สอบได้เท่านั้น

ข้อ ๖๓ การคำนวณระดับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาแต่ละราย ให้กระทำเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษา

ข้อ ๖๔ ระดับคะแนนเฉลี่ยมี ๒ ประเภท ซึ่งคำนวณได้ดังต่อไปนี้

(๑) ระดับคะแนนเฉลี่ยรายภาค ให้คำนวณจากผลการศึกษาของนักศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา โดยเอาผลรวมของผลคูณของจำนวนหน่วยกิตกับค่าระดับคะแนนประจำระดับคะแนนตัวอักษรที่นักศึกษาได้ในแต่ละรายวิชาทุกครั้งเป็นตัวตั้ง แล้วหารด้วยผลรวมของจำนวนหน่วยกิตรายภาค

(๒) ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณจากผลการศึกษาของนักศึกษาตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาจนถึงภาคการศึกษาที่มีการคิดคำนวณ โดยเอาผลรวมของผลคูณของจำนวนหน่วยกิตกับค่าระดับคะแนนประจำระดับคะแนนตัวอักษรที่นักศึกษาได้รับในแต่ละรายวิชาเป็นตัวตั้ง แล้วหารด้วยผลรวมของจำนวนหน่วยกิตสะสม

(๓) การคิดระดับคะแนนเฉลี่ยรายภาคและระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณมีทศนิยม ๓ ตำแหน่ง และให้ปัดทศนิยมตำแหน่งที่ ๓ ที่มีค่าเท่ากับ ๕ หรือมากกว่า ให้รายงานเฉพาะทศนิยม ๒ ตำแหน่งเท่านั้น

หมวด ๑๐

การลาพักการศึกษา

ข้อ ๖๕ การลาพักการศึกษา นักศึกษาที่ประสงค์จะหยุดกิจกรรมด้านการศึกษากับมหาวิทยาลัยเป็นการชั่วคราวให้ยื่นคำร้องขอลาพักการศึกษาต่อคณบดีพร้อมทั้งหลักฐานอื่น ๆ ที่จำเป็น โดยต้องได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรก่อน เว้นแต่เป็นการลาพักในระหว่างทำดุชนิพนธ์ วิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา

การยื่นคำร้องขอลาพักการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ต้องกระทำก่อน ๒ สัปดาห์สุดท้ายก่อนการสอบในภาคการศึกษาปกติหรือภาคการศึกษาดูรอนั้น ทั้งนี้ ตามกำหนดไว้ในปฏิทินการศึกษา

การอนุมัติให้ลาพักการศึกษา ให้กระทำได้ครั้งละไม่เกิน ๑ ภาคการศึกษา และหากยังมีความจำเป็นต้องลาพักการศึกษาต่อไป ให้ยื่นคำร้องใหม่

ข้อ ๖๖ เมื่อได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษานักศึกษาต้องชำระค่ารักษาสถานภาพนักศึกษา เว้นแต่นักศึกษาได้ชำระค่าเล่าเรียนและค่าธรรมเนียมอื่นในภาคการศึกษานั้นแล้ว ในระหว่างการลาพักการศึกษานักศึกษาจะไม่สามารถได้รับอนุญาตให้ใช้อุปกรณ์การศึกษาและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยและไม่สามารถดำเนินกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้

ข้อ ๖๗ การขอลาพักการศึกษา จะกระทำได้อีกต่อเมื่อนักศึกษาได้ลงทะเบียนมาแล้วอย่างน้อย ๑ ภาคการศึกษาปกติ เว้นแต่มีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ โดยให้คณบดีเป็นผู้อนุมัติ

- (๑) ถูกเกณฑ์หรือระดมเข้ารับราชการทหารกองประจำการ
- (๒) ไปทำวิจัยที่เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ในต่างประเทศ
- (๓) เจ็บป่วยจนต้องพักรักษาตัวในสถานพยาบาลเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่า ๓ สัปดาห์ตามคำสั่งแพทย์
- (๔) ได้รับทุนแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศหรือทุนอื่นใด ซึ่งไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา
- (๕) มีเหตุสุดวิสัยหรือเหตุจำเป็นอย่างยิ่ง ทำให้ไม่สามารถศึกษาในภาคการศึกษานั้นได้ โดยต้องมีหลักฐานยืนยันเหตุดังกล่าว

การลาพักการศึกษาตาม ๕๘ (๓) ต้องมีใบรับรองแพทย์จากศูนย์บริการสุขภาพหรือสถานพยาบาลของทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือจากสถานพยาบาลเอกชนที่กระทรวงสาธารณสุขรับรอง

ข้อ ๖๘ ให้นับระยะเวลาที่นักศึกษาลาพักการศึกษาตั้งแต่หนึ่งภาคการศึกษาหรือมากกว่าอยู่ในระยะเวลาการศึกษาของนักศึกษาด้วย เว้นแต่เป็นการลาตามข้อ ๕๘ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)

การลาพักการศึกษาตามข้อ ๕๘ (๒) และ (๔) โดยไม่นับอยู่ในระยะเวลาการศึกษา ให้กระทำได้เพียง ๑ ภาคการศึกษานั้น ส่วนเกินกว่าให้นับอยู่ในระยะเวลาการศึกษาของนักศึกษา

ระยะเวลาการลาพักการศึกษาตามข้อ ๕๘ (๓) และ (๕) อาจไม่นับอยู่ในระยะเวลาการศึกษาของนักศึกษาได้ หากคณะกรรมการประจำคณะพิจารณาเห็นควรอนุมัติ

หมวด ๑๑

การสอบภาษาต่างประเทศ การสอบประมวลความรู้และการสอบวัดคุณสมบัติ

ข้อ ๖๙ การสอบภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยกำหนดให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาต้องมีความสามารถภาษาต่างประเทศอย่างน้อย ๑ ภาษาซึ่งมหาวิทยาลัยกำหนดเป็นภาษาอังกฤษ นักศึกษาทุกคนจะต้องสอบผ่านความสามารถภาษาอังกฤษตามมาตรฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๗๐ การสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) นักศึกษาระดับปริญญาโท แผน ๒ จะต้องสอบผ่านการสอบประมวลความรู้ ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๗๑ ให้คณบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบประมวลความรู้ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน โดยคำแนะนำของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ประกอบด้วยประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหรืออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระเป็นประธานกรรมการ อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์พิเศษที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก หรืออาจารย์ประจำเป็นกรรมการ และให้อาจารย์ประจำหลักสูตรเป็นกรรมการและเลขานุการ เพื่อประเมินความรู้ด้านวิชาการของนักศึกษาระดับปริญญาโทแผน ๒ ก่อนสำเร็จการศึกษา

(๑) ให้คณะกรรมการสอบประมวลความรู้มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ออกข้อสอบ ควบคุมการสอบและตรวจให้คะแนน

(ข) สอบปากเปล่าในเนื้อหาของหลักสูตร (ถ้ามี)

(๒) ขั้นตอนการสอบประมวลความรู้ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

(๓) มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีการสอบประมวลความรู้ทุกภาคการศึกษาปกติหรืออาจจัดในภาคการศึกษาฤดูร้อนด้วยก็ได้

(๔) นักศึกษาที่มีสิทธิ์สอบประมวลความรู้ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(ก) ลงทะเบียนรายวิชาครบตามหลักสูตร โดยไม่นับรายวิชาการค้นคว้าอิสระและได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมนับทั้งภาคการศึกษาที่ผ่านมาไม่น้อยกว่า ๓.๐๐

(ข) ผ่านการประเมินจากอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระว่าสมควรเข้าสอบประมวลความรู้ได้

(ค) นักศึกษาที่สอบประมวลความรู้ครั้งแรกไม่ผ่าน มีสิทธิ์ที่จะสอบใหม่ได้อีกไม่เกิน ๓ ครั้ง

ข้อ ๗๒ การสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) นักศึกษาหลักสูตรปริญญาเอกจะต้องสอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) ให้คณบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน โดยการเสนอของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ประกอบด้วยอาจารย์ที่ปรึกษาฯ ๒ คน เป็นประธานกรรมการ อาจารย์ประจำหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกเป็นกรรมการ และให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเป็นกรรมการและเลขานุการ

(๒) ให้คณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติมีหน้าที่ดังนี้

(ก) ออกข้อสอบ ควบคุมการสอบและตรวจให้คะแนน

(ข) สอบปากเปล่าในเนื้อหาของหลักสูตร (ถ้ามี)

/(๓) ขั้นตอน...

(๓) ขั้นตอนการสอบวัดคุณสมบัติให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัยหรือตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรเสนอคณบดี

(๔) นักศึกษาที่มีสิทธิ์สอบวัดคุณสมบัติต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(ก) ลงทะเบียนรายวิชาตามหลักสูตร โดยไม่นับรายวิชาดุษฎีนิพนธ์ และได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมนับทั้งภาคการศึกษาที่ผ่านมาไม่น้อยกว่า ๓.๐๐ กรณีการเรียนในหลักสูตรแผน ๒

กรณีนักศึกษาที่เรียนในหลักสูตรแผน ๑ การมีสิทธิ์สอบให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัยหรือตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรเสนอคณบดี

(ข) ผ่านการประเมินจากอาจารย์ที่ปรึกษาฯ ว่าสมควรเข้าสอบวัดคุณสมบัติได้

(ค) นักศึกษาที่สอบวัดคุณสมบัติครั้งแรกไม่ผ่านมีสิทธิ์ที่จะสอบใหม่ได้อีกไม่เกิน ๒ ครั้ง

หมวด ๑๒

อาจารย์ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ

ข้อ ๗๓ ให้คณบดีแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์ตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย

(๑) อาจารย์ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำ

(๒) อาจารย์ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) อย่างน้อย ๑ คน อาจเป็นอาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(๓) คุณสมบัติอาจารย์ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

(ก) อาจารย์ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัย ที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณา แต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

(ข) อาจารย์ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์ร่วม ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตร หรืออาจารย์ประจำหรือนักวิจัยประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ร่วมเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อย่างน้อย ๑ คน โดยอาจารย์ประจำหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำหรือนักวิจัยประจำต้องมีคุณวุฒิ และผลงานทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์ร่วมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกต้องมี คุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่ กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงมาก เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

/ข้อ ๗๔ อาจารย์...

ข้อ ๗๔ อาจารย์ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์หลัก มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบการทำเค้าโครงและควบคุมการทำดุษฎีนิพนธ์ของนักศึกษาให้สอดคล้องกับเค้าโครงดุษฎีนิพนธ์ที่สอบผ่าน

(๒) ให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาแก่นักศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาทาง ทฤษฎี แนวคิด และวิธีการศึกษาวิจัย รวมทั้งแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

(๓) ให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาแก่นักศึกษาเกี่ยวกับการเขียนดุษฎีนิพนธ์และการใช้ภาษา

(๔) ติดตามการดำเนินงานวิจัยให้เป็นไปตามแผนงาน และเป็นกรรมการประเมินผลความก้าวหน้าในการทำดุษฎีนิพนธ์ของนักศึกษา

(๕) ให้ความเห็นชอบในการขอสอบดุษฎีนิพนธ์และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการของนักศึกษา

(๖) เป็นกรรมการสอบเค้าโครงและสอบดุษฎีนิพนธ์ของนักศึกษาในความดูแล

(๗) ให้คำแนะนำและคำปรึกษาในการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานดุษฎีนิพนธ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๘) ให้คำปรึกษาในการลงทะเบียนรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษา

ข้อ ๗๕ อาจารย์ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์ร่วม มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบและควบคุมการทำดุษฎีนิพนธ์ของนักศึกษาให้สอดคล้องกับเค้าโครงดุษฎีนิพนธ์ที่สอบผ่านแล้ว

(๒) ร่วมให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาแก่นักศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาทางทฤษฎีแนวคิดและวิธีการศึกษาวิจัย รวมทั้งแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

(๓) ร่วมติดตามการดำเนินงานวิจัยให้เป็นไปตามแผนงาน และเป็นกรรมการประเมินผลความก้าวหน้าการทำดุษฎีนิพนธ์

(๔) ให้ความเห็นชอบในการขอสอบดุษฎีนิพนธ์ของนักศึกษา

(๕) ร่วมเป็นกรรมการสอบเค้าโครงและสอบดุษฎีนิพนธ์ ของนักศึกษาในความดูแล

(๖) ร่วมให้คำแนะนำและคำปรึกษาในการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานดุษฎีนิพนธ์ให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๗๖ ให้คณบดีแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย

(๑) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำ

(๒) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ต้องเป็นอาจารย์ประจำ หรืออาจารย์พิเศษ ที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

ข้อ ๗๗ หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ให้นำข้อ ๗๑ และ ๗๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๗๘ ให้คณบดีแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรซึ่งประกอบด้วย

/ (๑) อาจารย์...

(๑) อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระหลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำ

(๒) อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระร่วม (ถ้ามี) ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

ข้อ ๗๙ หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ และอาจารย์ที่ปรึกษาอิสระร่วม (ถ้ามี) ให้นำข้อ ๗๑ และ ๗๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๘๐ ภาระงานที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ

(๑) อาจารย์บัณฑิตศึกษา ๑ คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์หลักหรือวิทยานิพนธ์หลักตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(ก) กรณีอาจารย์ประจำมีคุณสมบัติปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการตามข้อ ๗ (๑) (ก) ๑. และข้อ ๗ (๑) (ก) ๓. ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์และวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอกรวมกันได้ไม่เกิน ๕ คน ต่อภาคการศึกษา

(ข) กรณีอาจารย์ประจำมีคุณสมบัติปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และดำรงตำแหน่งระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป หรือมีคุณสมบัติปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป และมีผลงานทางวิชาการตามข้อ ๗ (๑) (ก) ๒. ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์และวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอกรวมกันได้ไม่เกิน ๑๐ คน ต่อภาคการศึกษา

(ค) กรณีอาจารย์ประจำมีคุณสมบัติปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ และมีความจำเป็นต้องดูแลนักศึกษาเกินกว่าจำนวน ๑๐ คน ต่อภาคการศึกษา ให้เสนอต่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณา แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๑๕ คน ต่อภาคการศึกษาหากมีความจำเป็นต้องดูแลนักศึกษามากกว่า ๑๕ คนให้ขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นรายกรณี

(๒) อาจารย์บัณฑิตศึกษา ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระของนักศึกษาระดับปริญญาโทได้ไม่เกิน ๑๕ คนต่อภาคการศึกษา

หากเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งดุษฎีนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ ให้คิดสัดส่วนจำนวนนักศึกษาที่ทำดุษฎีนิพนธ์ หรือวิทยานิพนธ์เทียบได้กับจำนวนนักศึกษาที่ทำการค้นคว้าอิสระจำนวน ๓ คน แต่ทั้งนี้รวมแล้วต้องไม่เกิน ๑๕ คนต่อภาคการศึกษา

ทั้งนี้ ภาระงานที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ ให้นับรวมจำนวนนักศึกษาที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา โดยเริ่มนับเมื่อเค้าโครงดุษฎีนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระของนักศึกษาได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรแล้ว และสิ้นสุดเมื่อนักศึกษาสอบผ่านดุษฎีนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระแล้ว

ข้อ ๘๑ ให้คณะบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบดุษฎีนิพนธ์ วิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ดังนี้

(๑) กรณีวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบประกอบด้วย อาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก รวมกันไม่น้อยกว่า ๓ คน ทั้งนี้ ประธานกรรมการสอบต้องไม่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักหรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(๒) กรณีดุษฎีนิพนธ์ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบประกอบด้วย อาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก รวมกันไม่น้อยกว่า ๕ คน ทั้งนี้ ประธานกรรมการสอบต้องไม่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักหรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ ขั้นตอนในการทำดัชนีพนธ์ วิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ รวมทั้งการสอบเค้าโครงและการสอบการค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์หรือดัชนีพนธ์ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัยหรือตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรเสนอคณบดี

หมวด ๑๓

การพ้นและการคืนสถานภาพนักศึกษา

ข้อ ๘๒ นักศึกษาจะพ้นสถานภาพนักศึกษา เมื่อมีกรณีใดกรณีหนึ่ง ต่อไปนี้

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรและได้รับอนุมัติประกาศนียบัตรหรือปริญญาแล้ว

(๔) ไม่ลงทะเบียนเรียนอย่างสมบูรณ์ในภาคการศึกษาใดการศึกษาหนึ่ง และไม่ได้รักษาสถานภาพนักศึกษา

(๕) ได้รับผลการประเมิน “ตก” สามครั้งในการสอบประมวลความรู้หรือการสอบวัดคุณสมบัติแล้ว แต่กรณี

(๖) นักศึกษาสอบค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์ หรือดัชนีพนธ์ ครั้งที่ ๓ “ตก”

(๗) ลงทะเบียนเรียนครบระยะเวลากการศึกษาที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๐ แล้ว แต่ยังไม่สามารถสำเร็จการศึกษาได้ ยกเว้นกรณีตามข้อ ๒๑

(๘) มหาวิทยาลัยสั่งให้พ้นสถานภาพนักศึกษาเพราะเหตุที่ขาดคุณสมบัติของผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรหรือกระทำผิดข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งของมหาวิทยาลัย

(๙) รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

นักศึกษาที่สิ้นสุดสถานภาพนักศึกษาตามข้อ ๘๒ (๒) และ (๔) มีสิทธิขอคืนสถานภาพการเป็นนักศึกษาได้ตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๘๓ การลาออกนักศึกษที่ประสงค์จะลาออกจากความเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ให้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ผ่านอาจารย์ที่ปรึกษาดัชนีพนธ์ วิทยานิพนธ์ หรือค้นคว้าอิสระ การลาออกจะมีผลสมบูรณ์เมื่อได้รับอนุมัติจากคณบดี

ข้อ ๘๔ การคืนสถานภาพนักศึกษาให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

หมวด ๑๔

จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ

ข้อ ๘๕ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ประกอบด้วย

(๑) รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) คณบดีหรือรองคณบดีที่นักศึกษาสังกัด เป็นกรรมการ

(๓) คณบดีที่เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน ๑ คน เป็นกรรมการ

(๔) ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรสาขาวิชาที่นักศึกษาเรียน เป็นกรรมการและเลขานุการ

(๕) นิติกรของมหาวิทยาลัย จำนวน ๑ คน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๘๖ ให้คณะกรรมการจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำเป็นลายลักษณ์อักษร

/(๒) เรียกเอกสาร...

- (๒) เรียกเอกสารที่อยู่ในครอบครองของบุคคลอื่นหรือหน่วยงานในสังกัดมหาวิทยาลัย
- (๓) รวบรวมพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง
- (๔) สรุปผลการสอบหาข้อเท็จจริงและเสนอบทลงโทษต่ออธิการบดี

ข้อ ๘๗ การกระทำกรณีใดกรณีหนึ่งหรือหลายกรณีดังต่อไปนี้เป็นการกระทำผิดทางจริยธรรม และจรรยาบรรณทางวิชาการเกี่ยวกับการทำการค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์

- (๑) การคัดลอกผลงานวิชาการของผู้อื่น โดยไม่มีการอ้างอิงหรือปกปิดแหล่งที่มา
- (๒) การซ้ำซ้อนกับผลงานวิชาการของผู้อื่น
- (๓) การตกแต่งข้อมูลหรือการสร้างข้อมูลที่ไม่เป็นไปตามกระบวนการวิจัย

(๔) การจ้างหรือวานให้ผู้อื่นช่วยทำหรือทำแทนตนหรือมอบให้ผู้อื่นทำแทนนอกเหนือจากงานที่ได้รับระบุไว้ในเค้าโครงการค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ได้รับอนุมัติแล้วและการเขียนบทความวิจัย เพื่อตีพิมพ์หรือนำเสนอในที่ประชุมวิชาการ ทั้งนี้ไม่รวมถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลการ ประมวลผลข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการเขียนบทคัดย่อเป็นภาษาต่างประเทศ

ข้อ ๘๘ คณะกรรมการจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการจะต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษร และนำพยานบุคคลหรือพยานเอกสารมาชี้แจงข้อกล่าวหาด้วย

ข้อ ๘๙ ให้คณะกรรมการจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๔๕ วันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งจากอธิการบดี

กรณีที่ไม่สามารถสอบหาข้อเท็จจริงได้ทันตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเรื่องขอขยายเวลาดำเนินการได้อีกไม่เกิน ๓๐ วัน

ข้อ ๙๐ ให้คณะกรรมการจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการสรุปผลการสอบ และเสนอลงโทษตามควรแก่กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้

- (๑) กรณีที่นักศึกษาไม่ได้ตั้งใจ หรือละเลยการดำเนินการตามขั้นตอนของการค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ อาจเสนอให้มีการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง แล้วให้ดำเนินการสอบใหม่อีกครั้ง
- (๒) กรณีที่นักศึกษาจงใจกระทำผิดทางจริยธรรม และจรรยาบรรณทางวิชาการอาจเสนอให้ปรับการสอบการค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์ หรือดุษฎีนิพนธ์เป็น “ตก” หรือให้ยกเลิกการทำการค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์ หรือดุษฎีนิพนธ์ นักศึกษาจะต้องเสนอหัวข้อเรื่องใหม่ต่อไป
- (๓) กรณีที่นักศึกษากระทำผิดจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการตามข้อ ๘๗ (๒) (๓) หรือ (๔) อาจเสนอให้มหาวิทยาลัยคัดชื่อพ้นสถานภาพนักศึกษา
- (๔) กรณีที่ตรวจพบว่าได้กระทำความผิดจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการหลังจากได้รับอนุมัติปริญญาไปแล้ว

(ก) กรณีทำความผิดตามข้อ ๘๗ (๑) ให้เรียกนักศึกษามาปรับแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลา ๖๐ วัน นับจากวันที่ได้รับแจ้งจากมหาวิทยาลัย

(ข) กรณีทำความผิดตามข้อ ๘๗ (๒) (๓) หรือ (๔) ให้มหาวิทยาลัยทำเรื่องเสนอสภามหาวิทยาลัย ถอดถอนปริญญา

ข้อ ๙๑ เมื่ออธิการบดีสั่งลงโทษตามข้อ ๙๐ แล้ว ให้แจ้งผลการลงโทษเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้ถูกลงโทษทราบภายใน ๗ วันทำการ

/ข้อ ๙๒ ผู้ถูกลงโทษ...

ข้อ ๔๒ ผู้ถูกลงโทษตามข้อ ๔๐ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อมหาวิทยาลัยภายใน ๓๐ วันนับจากวันที่ทราบคำสั่งลงโทษนั้น

หมวด ๑๕

การสำเร็จการศึกษาและการขอรับประกาศนียบัตรหรือปริญญา

ข้อ ๔๓ การสำเร็จการศึกษาให้คณะกรรมการประจำคณะอนุมัติการสำเร็จการศึกษาของบัณฑิต โดยนักศึกษาจะสำเร็จการศึกษาได้ต้องมีคุณสมบัติต่อไปนี้

(๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

(ก) สอบผ่านรายวิชาต่าง ๆ ครบถ้วนตามหลักสูตร

(ข) ได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของรายวิชาตามหลักสูตรไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐

(๒) หลักสูตรปริญญาโท

(ก) สอบผ่านความรู้ภาษาต่างประเทศตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(ข) แผน ๑ สอบวิทยานิพนธ์ผ่าน โดยเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ และผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ อย่างน้อย ๑ เรื่อง หรืออย่างน้อยได้รับการเผยแพร่ ในรูปแบบบทความหรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์หรือผลงานทางวิชาการอื่นซึ่งสามารถสืบค้นได้ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

(ค) แผน ๒ ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้อง ได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า และสอบผ่านการสอบประมวลความรู้ด้วยข้อเขียนหรือปากเปล่าในสาขาวิชานั้น พร้อมทั้งเสนอรายงานการค้นคว้าอิสระ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย จนบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ตามมาตรฐาน คุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สำหรับการสอบปากเปล่าให้ดำเนินการโดยคณะกรรมการสอบที่มหาวิทยาลัยตั้งหรือคณะบดีแต่งตั้ง ตามหลักเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด และเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

(๓) หลักสูตรปริญญาเอก

(ก) สอบผ่านความรู้ภาษาต่างประเทศตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(ข) สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination)

(ค) แผน ๑ สอบดุษฎีนิพนธ์ผ่าน และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายจนบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ตามมาตรฐาน คุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สำหรับการสอบปากเปล่าให้ดำเนินการโดยคณะกรรมการที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ซึ่งจะต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกสถาบันอุดมศึกษา และต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ เกณฑ์การวัดผลสัมฤทธิ์ในการสอบประกอบด้วย องค์ความรู้ใหม่ซึ่งพิจารณาจากข้อความแห่งการริเริ่ม และความรู้ความเข้าใจในวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

สำหรับผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์ เผยแพร่หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนดอย่างน้อย ๒ เรื่อง หรือผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนดอย่างน้อย ๑ เรื่อง และเป็นผลงานนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์ ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เชิงสังคมและเศรษฐกิจ อย่างน้อย ๑ เรื่อง หรือได้รับสิทธิบัตร อย่างน้อย ๑ สิทธิบัตร

/กรณีผลงาน...

กรณีผลงานนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์ วิทยานิพนธ์ต้องได้รับการประเมินจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในสาขาเดียวกันหรือเกี่ยวข้องอย่างน้อย ๓ คน ที่เป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาเอกกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ อาจเผยแพร่ในวารสารระดับชาติที่มีคุณภาพตามที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด อย่างน้อย ๒ เรื่อง

(ง) แผน ๒ ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า สอบผ่านการสอบวัด คุณสมบัติเพื่อเป็นผู้มีสิทธิขอทำวิทยานิพนธ์ เสนอวิทยานิพนธ์ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย จนบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา

สำหรับการสอบปากเปล่าให้ดำเนินการ โดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่มหาวิทยาลัยหรือคณบดีแต่งตั้ง ซึ่งจะต้องประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย และต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ เกณฑ์การวัดผลสัมฤทธิ์ในการสอบประกอบด้วย องค์ความรู้ใหม่ซึ่งพิจารณาจากข้อความแห่งการริเริ่มและความรู้ความเข้าใจในวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

สำหรับผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์ เผยแพร่ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด หรือได้รับสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เชิงสังคมและเศรษฐกิจ

กรณีผลงานนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์ วิทยานิพนธ์ต้องได้รับการประเมินจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในสาขาเดียวกันหรือเกี่ยวข้องอย่างน้อย ๓ คน ที่เป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาเอกกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ อาจเผยแพร่ในวารสารระดับชาติที่มีคุณภาพตามที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด อย่างน้อย ๑ เรื่อง

(๔) ชำระหนี้สินทั้งหมดต่อมหาวิทยาลัยเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

(๕) ปฏิบัติตามเงื่อนไขอื่น ๆ ตามที่มหาวิทยาลัย คณะ หรือสาขาวิชากำหนด

ข้อ ๔๔ วันสำเร็จการศึกษา

วันสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประจำคณะพิจารณาอนุมัติการสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๔๕ การขออนุมัติประกาศนียบัตรหรือปริญญา

(๑) นักศึกษาที่คิดว่าจะสำเร็จการศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา ให้ยื่นคำร้องแสดงความจำนงขอรับประกาศนียบัตรหรือปริญญาต่อมหาวิทยาลัย ภายในระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๒) ให้คณะกรรมการประจำคณะอนุมัติการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษา และเสนอชื่อต่อสภาวิชาการเพื่อพิจารณาเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่ออนุมัติประกาศนียบัตรหรือปริญญา โดยนักศึกษาซึ่งจะได้รับการพิจารณาเสนอชื่อขออนุมัติประกาศนียบัตรหรือปริญญาต่อสภามหาวิทยาลัยต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(ก) เป็นผู้สำเร็จการศึกษารับครบถ้วนตามข้อ ๔๓

(ข) ไม่เป็นผู้มีพันธะหรือสัญญาอื่นใดกับมหาวิทยาลัย

(ค) ไม่อยู่ในระหว่างถูกลงโทษจากมหาวิทยาลัย

/บทเฉพาะกาล...

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๘๖ นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวันก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๙ รวมทั้งประกาศและคำสั่งของมหาวิทยาลัยซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะที่นักศึกษาผู้นั้นเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยมาใช้บังคับกับการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาผู้นั้นต่อไปจนกว่าสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๘๗ ในระหว่างที่ยังไม่ได้ออกประกาศ ระเบียบ ข้อกำหนดหรือหลักเกณฑ์ใดๆ เพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้นำประกาศ ระเบียบ ข้อกำหนด หรือหลักเกณฑ์ระดับบัณฑิตศึกษาที่มีผลใช้บังคับอยู่ก่อนในวันที่ข้อบังคับนี้มาบังคับใช้โดยอนุโลม จนกว่าจะมีการออกประกาศ ระเบียบ ข้อกำหนดหรือหลักเกณฑ์ตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๙ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(ศาสตราจารย์กิตติคุณ นพ.สุทธิพร จิตต์มิตรภาพ)

นายกสภามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์